USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Litvínovská uhelná a. s.**, se sídlem Most, V. Řezáče 315, zastoupený Mgr. Augustinem Kohoutkem, advokátem se sídlem PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s. r. o., Praha 1 – Malá Strana, Újezd 450/40, Tyršův Dům, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,** se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. 11. 2009, č. j. ÚOHS-S189/2009/KS-14222/2009/840,

takto:

I. Žaloba **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 5. 1. 2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. 11. 2009, č. j. ÚOHS-S189/2009/KS-14222/2009/840, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

I. Podstata věci

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže svým rozhodnutím ze dne 5. 11. 2009, č.j. ÚOHS-S189/2009/KS-14222/2009/840, podle § 16 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 31. 8. 2009 (dále jen „ZOHS"), povolil spojení soutěžitelů LIBUTE INVESTMENT Ltd, se sídlem Kyperská republika, Nicosia, Akropoleos, 59-61, a International Power Opatovice, a. s., se sídlem Opatovice nad Labem, Pardubice 2, k němuž došlo podle § 12 odst. 3 písm. a) ZOHS, na základě smlouvy o koupi akcií uzavřené dne 1. 7. 2009 mezi International Power Holdings B.V., se sídlem Nizozemské království, Amsterdam, De Lairessestraat 111-115, jako prodávajícím, a International Power plc, se sídlem Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Londýn, Senator House, 85 Queen Vicotria Street, na straně jedné, a LIBUTE INVESTMENT Ltd, jako kupujícím, a J&T FINANCE GROUP, a. s., se sídlem Slovenská republika, Bratislava, Lamačská cesta 3, jako ručitelem kupujícího, na straně druhé, v jejímž důsledku získala LIBUTE INVESTMENT Ltd akcie představující 100 % podíl na základním

kapitálu International Power Opatovice, a. s., a tím i možnost tuto společnost kontrolovat.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce v žalobě namítá, že proti spojení povolenému napadeným rozhodnutím podával řadu námitek, avšak žalovaný je nevyslyšel. Napadené rozhodnutí žalovaný zveřejnil na internetových stránkách dne 9. 12. 2009, od té doby je žalobci také známo. Žalobce se považuje za aktivně legitimovaného k podání žaloby, neboť napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech podnikat a provozovat hospodářskou činnost podle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Povolením spojení LIBUTE INVESTMENT Ltd, a International Power Opatovice, a. s. došlo k podstatnému navýšení podílu společné dominance ČEZ a J&T na trhu odběru hnědého uhlí, čímž byla narušena hospodářská soutěž a došlo tak k porušení zmíněného žalobcova práva. Žalobce dále upozorňuje, že mu bylo upřeno rovněž právo být účastníkem daného správního řízení o povolení spojení. Žalobci nebylo umožněno ani nahlédnout do správního spisu. Podle žalobce neměl žalovaný ani pravomoc dané řízení vést a napadené rozhodnutí vydat, předmětné spojení totiž naplňovalo obratové prahy nařízení ES 139/2004 a podléhalo tak kontrole Evropské unie. Závěrem žalobce poukazuje též na to, že žalovaný otázku spojení soutěžitelů neposoudil hmotněprávně správně. Předmětné spojení totiž bude mít za následek podstatné narušení hospodářské soutěže ve smyslu § 12 odst. 3 ZOHS, neboť má zcela zásadní dopad na trh odběru energetického hnědého uhlí. Podle žalobce tedy nemělo být předmětné spojení soutěžitelů povoleno a navrhuje, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

Žalovaný podanou žalobu považuje za nepřípustnou a navrhuje, aby ji soud odmítl, neboť žalobci nesvědčí aktivní legitimace k podání žaloby. Navíc se jedná o žalobu podanou předčasně, neboť žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalovaného rozklad, o němž dosud nebylo rozhodnuto.

K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž polemizoval se závěry žalovaného ve vztahu k nedostatku jeho aktivní legitimace. Pokud jde o namítanou předčasnost žaloby, poukázal na to, že „žaloba byla podána z opatrnosti s ohledem na to, že žalovaný dlouhodobě upírá žalobci postavení účastníka správního řízení“ a rozhodnutí i postup žalovaného je nezákonné. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Předtím, než mohl soud přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností. V případě, že by shledal, že žaloba je nepřípustná, nemohl by ji posoudit věcně, ale musel by ji podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), odmítnout.

Jeden z důvodů nepřípustnosti žaloby je zakotven v § 68 písm. a) s. ř. s., podle něhož je žaloba nepřípustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Ostatně i § 5 s. ř. s. uvádí, že nestanoví–li s. ř. s. jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Právě nepřípustnost žaloby z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků soud shledal.

V daném případě se totiž žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného vydaného v prvním stupni správního řízení. Z vyjádření žalovaného přitom vyplynulo, že žalobce proti tomuto rozhodnutí podal rozklad, o němž předseda žalovaného dosud nerozhodl. Tuto skutečnost žalobce nevyvrátil a naopak ji ve své replice nepřímo potvrdil s tím, že žalobu podal toliko „z opatrnosti". Není přitom sporu, že proti napadenému rozhodnutí žalovaného lze podat rozklad podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (o této možnosti ostatně obsahuje napadené rozhodnutí i poučení). Soud zde zdůrazňuje, že vyčerpáním opravných prostředků se nerozumí pouhé podání opravného prostředku, nýbrž také vyčkání výsledku odvolacího (v daném případě rozkladového) řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2004, č.j. 3 Ads 58/2003-32, dostupný na www.nssoud.cz). Žalobce sice podal proti napadenému rozhodnutí rozklad (tedy opravný prostředek, který připouští zvláštní zákon – správní řád), nevyčkal však rozhodnutí předsedy žalovaného o tomto rozkladu. Žalobce tak nevyčerpal opravné prostředky, které připouští správní řád, a jeho žaloba je tak ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná.

Za této situace nebylo namístě zabývat se dalšími otázkami spojenými s přípustností žaloby.

Soud tedy uzavírá, že v daném případě žalobce brojí proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaného, aniž by vyčerpal opravné prostředky, které připouští zvláštní zákon, a proto se nemohl zabývat jeho žalobou věcně, ale musel ji odmítnout jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. a) s. ř. s.

IV. Náklady řízení

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení

o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něho jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 3.8.2010

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová